

I. W. W. JA POLITIKOITSIJAT

Kirj. T. Bjorn

LUKEMATTOMAT ovat ne solvaukset, neuvot ja opetukset, joita politikomisesta elävien johtajien taholta on kohdistettu vuosien varrella järjestöme, I. W. W:n, parjaamiseksi; vain sen takia, että järjestöme taholta ei anneta huomiota eri poliittisten liikkeiden puustauksille, vaan pysytään puhtaasti ajan vaatiman ja marxilaisen talousopin pohjalla, missä sanotaan: Yhteiskunnan taloudellinen rakenne on se todellinen perustus, jolle oikeudelliset, valtiolliset ja henkiset päälysrakennukset nojaavat ja joita määrätty yhteiskunnallinen tietoisuusmuoto vastaa; lyhyesti sanoen, tuotanto-olojen muoto määrää yhteiskunnallisen, valtiollisen ja henkisen elämän yleensä.

Me, i. w. w:läiset, tahdomme ottaa mahdollisimman tarkoin huomioon taloudelli-

sissa oloissa ilmenevät seikat, siten käsitteäksemme historiallisten ja aikamme oloilojen syyt.

Johdonmukaisesti käsittäen edellä mainitun Marxin väitteen: että yhteiskunnallinen taloudellinen rakenne on se todellinen perustus, jolle oikeustieteelliset, valtiolliset ja henkiset päälysrakennukset nojautuvat, emme lähde tavoittelemaan päälysrakennuksen yhtä ominaista haaraa, "politiikkaa", silloin kuin tiedämme, ettei palkkatyväestö ole järjestynyt taloudellisesti niin voimakkaasti, että sen taloudelliselle voimalle voisi poliittinen päälysrakennus nojata. Me näemme, että politikoinen on näissä oloissa yhtä epäjohdonmukaista ja mieletöntä, kuin olisi yritys rakentajilla asettaa katto rakennukselle, jota muuten eivät vielä ole rakentaneetkaan. Kaikki sei-

kat historian olemassaolon ajoilta todentavat sen tosiasian, että ellei työläiset ole vieneet etujaan ja ohjelmaansa eteenpäin teollisuuksissa taistelemalla luokalleen oikeuksia ja etuisuuksia, niin mitään toista tietä ne niitä eivät ole saavuttaneet eivätkä todennäköisesti vastaisuudessakaan tule saavuttamaan.

Todellisuus on, että silloin kun työläiset ovat hajanaisia teollisuuksien palveluksessa, yhdistyminen niille mitään muuta tietä — jos se ollenkaan on mahdollista — on ilman mitään todellista tulosta.

On ymmärrettävä, että mikä tahansa yhteiskunnallinen luokka — tässä tapauksessa työväenluokka — jos todellisesti tahtoo jotain voittoja itselleen saada, niin täytyy sillä siihen kieltämättä olla oma itsenäinen pakoittava luokkavoimansa.

Meidän väitteemme paino lepää kiinteästi sillä pohjalla, että ilman tuotannollista voimaa, pohjaa, missä työväenluokan täytyy järjestyä ja yhtyä riittävässä määrässä, ennen sitä ei heillä ole voimaa saada tai ulotuttaa vaatimuksiaan kuuluville millään toisilla aloilla. Mikään seikka ei voi olla työläisen elämässä suurempi sille itselleen, kuin järjestyä toisten työläistoveriensä kanssa määrääväksi tekijäksi omalla työmaallaan, missä hänen jokapäiväinen elämänsä on aamusta iltaan uhrattava. Tämän järjestymisen kautta hän juuri määrää omaa ja luokkansa elämää, terveyttä, hyvinvointia, sivistystä, nautintoita, huveja ja vieläpä ystävyyssuhteitakin. Juuri työmaalla järjestymisen ilmaukset, missä sitä vain on todettu vievän eteenpäin, on aina edistänyt työväenluokan omia etuja ja tarpeita.

Nämä tosiasiat käsittäen, miksi emme uhraisi kaikkia voimaamme ja energiaamme, luokkamme järjestämiseksi juuri työmaalla, teollisuuksissa.

Siitä syystä, että I. W. W:n periaate, toimintatarmo ja energia kohdistetaan työläisten teollisuuksissa järjestämiseen, vakuuttavat eräänlaiset ”ystävämme” työmme olevan yksikätistä. He selittävät, että valtiiovallassa ja politiikassa on myöskin voimaa, taloudellisen voiman ohella. Me voimme lisätä, että näennäisesti sitä on olemassa kieltolakiliikkeellä, uskonnollisilla-liikkeillä, uskontovastaisilla liikkeillä, esim. K. K. K:lta, Columbuksen ritareilla ja monilla toisilla asiaansa ajavilla eri nimisillä lahkaisilla koulukunnilla, jotka tarkoittavat ajaa yhteiskunnan, vieläpä työläistenkin asiaa, heidän erikoisilla suunnitelmillaan. Kaikista näistä huolimatta taloudellinen palkkatyöväen järjestö hylkää heidän menettelmänsä, eikä julistaudu menettelyta-

voissaan heidän vaikutusvaltansa alaiseksi. I. W. W. on ja tulee pysymään myös lyhyenä käsistä, kaikille näille hämärille täysi- ja puoliporvarillisille liikkeille. I. W. W:n periaatejulistuksessa selitetään todelliset ja olemusperäiset määritelmät, jotka työläisten täytyy omaksua ja panna käytäntöön, ennenkuin he voivat mitään todellista ja olemusperäistä saavuttaa luokalleen. Työväenluokan todellinen, historiallinen, tehtävä on ryhtyä tositoimiin rakentaakseen ylös I. W. W:tä, järjestämään tuotannon armeija. Kaksi tarvittavaa kättä tälle taloudelliselle järjestölle on: tietoisuus ja järjestäytyminen.

Kaikilla pien- että suurporvarillisilla liikkeillä ja puolueilla on työläisiin nähden visio ominaisuus. Samoin työväenliikkeen nimellä kulkevilla poliittisilla liikkeillä. Ja se on sillä, että niiden avulla hidastutetaan työväen todellista agitatsionia ja järjestymistä. Heidän kasvatusopillinen arvonsa kuin lepää kokonaan siinä vaikuttamattomassa varustuksessa, että ”abstraktisilla”, tosioloista, taloudellisista vaikutteista poisvetäytymällä, sivistettäisi yläluokan voimaa, ja näin ollen hidastutetaan työväenluokan voimain kokoamista, taloudellista järjestymistä.

Todistettu asia on meidän päivinämme, että on mahdottomuus kenenkään olla osana kapitalistien valtiomasiinassa ja samalla käyttää tätä heidän valtiomasiinaansa työväenluokan eduksi. Päinvastaisia todistuksia on, todistuksia siitä, että missä työläiset ovat olleet kyllin pitkälle järjestyneet käyttämään taloudellista voimaansa, on se oltu pakoitettu muodostamaan säännöksi, niin vieläpä laiksikin. Sitävastoin ne lait, joita poliittisista virkapaikoista on työläisille tarjottu, mitkä ovat ehkä joskus näytäneet hyvinkin tärkeiltä, ovat poikkeuksetta jääneet lakikokoelmiin kuolleiksi kirjaimiksi. Sillä eihän niitä ole pakko kapitalistien noudattaa, silloin kuin työläisillä itsellään ei ole takanaan siihen pakoittavaa voimaa. Oikeusistuimiin, jos niiden noudattamiseksi vedottaisiin, niin siellä kapitalistiluokka on aina varma voitostaan. Tietäen nämä tosiasiat, I. W. W. kohdistaa kaiken energiansa työläisten teollisen järjestön rakentamiseksi, opettaen työväenluokkaa tuntemaan, että sillä *itsellä* on tarpeellinen voima silloin jos ovat tietoisia järjestymään kyllin voimakkaasti teollisuuksissa, voittamaan itselleen paremmat elämän mahdollisuudet ja toivorikkaan tulevaisuuden.

Kuitenkin meille niin usein huomauteetaan, että mitäs ovat estetuomioid, sotilasvoima ja tuomiolaitokset. Kuitenkin tulisi näiden huomauttajain huomata, että eikö

kapitalistiluokka käytä näitä laitoksiaan aivan yhtähyvin näitä huomauttajia vastaan, silloin jos poliittisella toiminnalla vain tarkoitetaan loukkaa kapitalistein taloudellisia etuja. Jos ajattelette, ettei näin voitaisi tehdä, niin olette silloin jo kokonan unhoittaneet Suomen luokkasodan historian. Taikka käännetään historian lehtiä tämän maan tapahtumista. Coloradon valtiosta vuodelta 1904, missä kaksi valtion ylioikeuden tuomaria, Campbel ja Cabbert tuomiovallallaan menivät yli valtiossa säätettyjen lakien, sivuuttamalla valtion lainlaatiakunnan hyväksymän lain, liittosenaattorin ja kuvernöörin valitsemisessa. Tai katsotaan Couer'd Alenes'iin, missä sotilasvoimalla yksinkertaisesti pantiin pois jokainen poliittinen virkailija toimestaan, ken vain ei tahtonut tapella alueellaan kaivoskompanian eduksi.

Mieliin sopii vielä painaa mitä tehtiin New Yorkin valtion sosialistisille edustajille, vain yksinkertaisesti siitä syystä, että olivat sosialisteja.

Samaten Bergerin suhteen Yhdysvaltain kongressiin.

Älkäämme myös unhoittako Sid Hadfield'iä, joka poliittisessa virka-asemassaan tahtoi olla rehellinen ja työläisten oikeuksien puolesta tapella. He yksinkertaisesti murhasivat Hadfieldin ja kapitalistit olivat teosta tyytyväisiä. Kaikki toiseikat huomioonottaen, me näemme, että se luokka, joka on taloudellisesti vallassa, käyttää omia aseitaan valtansa tukemiseksi ketä vastaan tahansa, josta vaara vain on uhkaamassa heidän taloudellisille eduilleen. Ja ne, jotka rauhassa saavat ajaa politiikkaansa, täten vain todentavat olevansa kapitalisteille vaarattomia.

Yläluokan poliittinen voima ilmenee tänapäivänä juuri siinä mitassa, miten paljo heillä on taloudellista valtaa teollisuuksissa. Tämän teollisen voiman voi saavuttaa kapitalisteilta vain palkkatyöläisten luokka, järjestymällä teollisuuksissa, juuri siellä, missä he jokapäivä voimaansa käyttävät ja kuluttavat. Siellä työläisten on järjestäytyttävä ja taisteltava jo tämän päivän tarpeistaan, jos he mieliä todella joltain luokalleen voittaa; ja järjestyttävä niin, että he voivat ottaa tuotannon omaan kontrolliinsa silloin kuin kapitalismi on kukistettu.

Silloin kun työläiset järjestyvät suuremmalla voimalla, luokkana, sille perustalle, että loukkaus yhtä vastaan on loukkaus koko heidän luokkaa vastaan, tulee kapitalis-

teille miliisin ja injunctionin käyttö vähemmän hyödyttäväksi. Mikään ei ole kapitalistiluokan eduille vaarallisempaa kuin se, että työ alkaa teollisuuksien mukaan järjestyä ja veljestyä. Sillä kapitalistit eivät voi ottaa työväenluokalta pois työmaata, siinä mielessä, että menevät sen valloittamaan itse. Niin kauan kuin työväenluokan järjestymisen on hidasta, kapitalistit kohdistavat vainonsa ja räkkäyksensä heille vaarallisen työväenjärjestön jäseniin. Mutta i. w. w.:läisinä me tiedämme, että taisteluiden kautta voi vain käydä asiamme voittoon. Sitäpaitsi vainot tuottavat vussin tuloksen, työväenjoukot tulevat lopultakin huomaamaan, mitä tarkoituksia sekä kenen asiaa järjestö edustaa, joka saa niin raivoisan kapitalistien vainon osakseen kuin I. W. W. miltei yksinomaan saa tässä maassa.

Ne palkkatyöläiset, jotka tuntevat rehellisyyttä itseään ja luokkansa jäseniä kohtaan, eivät suinkaan voi olla antamatta huomiotaan I. W. W.:n toiminnalle, sillä niin taistelurikasta, uhrautuvaa ja urhoollista on sen taistelu ollut koko historiansa olemassaolon aikana. Niinpä niidenkin työläisten, jotka vielä kulkevat poliittisten liikkeiden kynittävinä, tulisi tuntea jo asemansa ja tehdä asialleen nyt jo se palvelus, että kerrankin syventyä tutkimaan yhteiskunnan taloudellisia lakeja. Tästä tutkimisesta voisitte epäilemättä tulla samaan tulokseen (ken jaksaa ymmärtää niitä) kuin tiedemies, joka valtiossa antoi seuraavan lausunnon: Valtiolaitos on porvarien yövahti; siksi on hulluutta haaskata aikaa yövahdin hankinnassa, silloin kuin itsellä ei ole antaa sille tointa, jofen täytyy luovuttaa sen luonnollisesti sille, jolla on antaa sille tuo yövahdin toimi — kapitalisteille.

Tämän viimeksi mainitun seikan todentaa niin päivän selvään ne monet viimeiset työväen poliittiset hallitukset Europan eri maista.

TAISTELU SOKERITAUTIA VASTAAN

Jatkoa sivulta 10.)

lystä. Mutta insulinia käyttäessään potilaan on pidettävä ankaraa ruokajärjestystä, jota laadittaessa hiilihydraattien ja rasvan välinen suhde on tarkasti säännösteltävä.

Tulevaisuuden on näytettävä, missä määrin tämä valmiste kykenee viittomaan tien sokeritaudin täydelliseen parantamiseen eikä vain lieventämiseen.

Tiede ja Elämä.